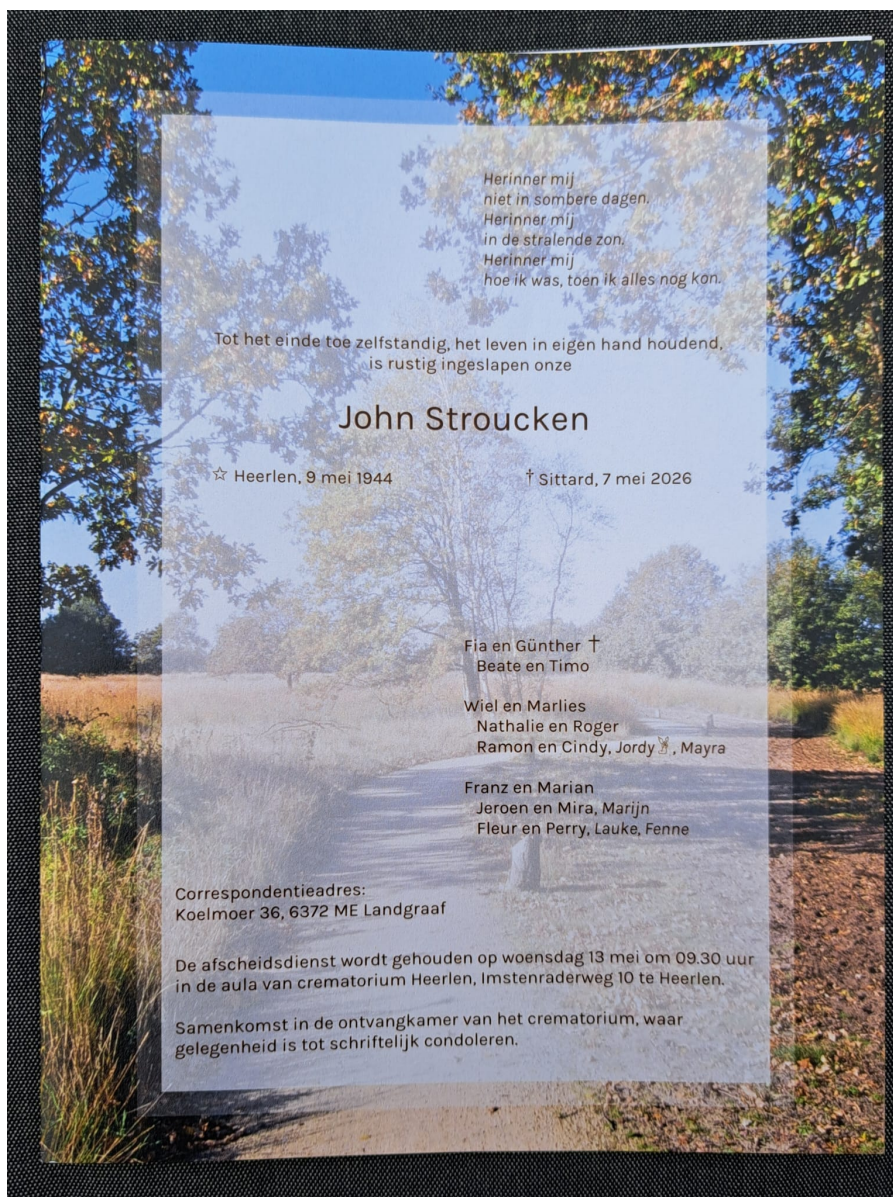

Een erbetoon aan een kleine, grote man: John W. Stroucken (1944-2026)

John W.M. Jagt

Het ging de laatste paar maanden al niet meer zo jofel met hem ... Begin mei, twee dagen voor zijn 82ste verjaardag, kwam het moment dat we definitief afscheid moesten nemen van onze gewaardeerde oud-collega en vrijwilliger, John Stroucken.

Het definitieve afscheid, zwart op wit.

Toen in Heerlen het Geologisch Bureau werd opgedoekt kwam wijlen Peter W. Bosch, samen met Paul Kisters en John Stroucken, naar Maastricht om het team van het Natuurhistorisch Museum (NHMM) te versterken. Zij brachten de nodige kennis die zij opgedaan hadden bij de afdeling Kartering in, inclusief literatuurbronnen en het ontsluitingenarchief – een echte nieuwe impuls! Dat resulteerde ook in meer veldwerk, een grotere ‘actieradius’ van het NHMM team en een prima werksfeer. Persoonlijke talenten werden ten volle benut. Wat John betreft was dat fotografie. Op zijn eigen manier, met minimale middelen en af en toe ‘houtje-touwtje’ opstellingen, slaagde hij er elke keer weer in om prachtige foto’s te maken van fossielen. Vaak te klein voor zijn doen, en dan zag je hem zweten ...

De vaste ‘maandag crew’ van vrijwilligers in de Huiskamer van het Natuurhistorisch Museum Maastricht. Van links naar rechts: Lei Nelissen, Loe Indebraekt en John Stroucken (foto: Lieke Bos,

2026). Na zijn pensioen werd John vrijwilliger bij collectiebeheer voor één dag in de week, meestal de maandag.

John was ook lid van een fotoclub in zijn woonplaats Heerlen. Daar liet hij soms wat van zijn 'fossielenwerk' zien, uitvergroet en afgedrukt op glanzend papier. Trots als een pauw vertelde hij dan de maandag erop in het museum dat het complimenten had geregend ... Na een terugval in zijn gezondheid, sloop twijfel in zijn fotowerk. Totaal niet nodig, maar toch. Vanaf die tijd deden we het fotowerk samen – ik legde de fossielen in de juiste positie, keek mee door de lens, zorgde voor extra licht (of juist niet) en dan 'klik' ... Zo goed als alle opnames die zo tot stand kwamen zijn voor publicaties in populaire en wetenschappelijke tijdschriften gebruikt. Als John zelf heel tevreden was met het eindresultaat vonden de andere auteurs het belangrijk dit ook uit te drukken door hem als medeauteur mee te nemen (zie bv. Jagt *et al.*, 2013; Mulder *et al.*, 2016; Jagt & Stroucken, 2024). Over andere foto's, met name die uit de ondergrondse gangenstelsels in Valkenburg aan de Geul, waren dan de uitbaters van de Gemeentegrot enthousiast (Jagt *et al.*, 2021).

Middagpauze in het zonnetje op de museumtuinbank aan de Jeker – ‘*comme en Provence*’ volgens John Stroucken (foto: John Jagt, lente 2025)

Wat veldwerk met het NHMM team betreft ging John stevast mee. In de voormalige ENCI groeve mochten we met de oude VW bus naar binnen, en konden we tot aan de fossielrijke laagpakketten van de Meerssen Member rijden. Daar kappen, zeven en inzakken voor de onvolprezen gruisessies in het museum en als vulling in de onderzoeksdoosjes die grif over de toonbank gaan.

Omdat John bij Brocacef heel verantwoordelijk werk deed was zijn handschrift ook navenant – hij had er daarom helemaal niks op tegen om als ‘administrateur’ dienst te doen als we in de voormalige groeve Curfs (Geulhem) te keer gingen op de knetterharde kalksteenblokken van de bovenste meter van de Meerssen Member. Toen daar de eerste ‘survivor ammonites’ uitkwamen was het hek van de dam ... het was heel hard werk, maar we werden beloond (Machalski *et al.*, 2009, 2025). John hield nauwlettend bij uit welke laag de fossielen kwamen

die wij hem, al hakkend en zwoegend, toestopten. Daarna netjes inzakken en in grote plastic bakken. Van de laatste sessie in 2002 staan er nog bakken die nodig aan een onderzoekje moeten worden onderworpen!

John Stroucken (midden) in actie, met hamer in de hand, in de voormalige groeve Curfs (Geulhem), samen met Paul Kisters en John Jagt (foto: Anne Schulp). Deze foto prijkt op de kaft van het 'Nederlandse dino' boekje (Schulp, 2008). Doel was het verzamelen van fossielen uit de bovenste halve meter van de Meerssen Member (IVf-6) en het IVf-7 pakket van diezelfde eenheid (zie Jagt *et al.*, 2013; Donovan *et al.*, 2019; Vellekoop *et al.*, 2020). De omgeving van Geulhem behoort tot het handjevol plekken in de wereld waar ammonieten de milieuramp als gevolg van de inslag van de Chicxulub meteoriet op schiereiland Yucatán (Mexico) voor bepaalde tijd hebben overleefd (zie Machalski *et al.*, 2009, 2025).

John was ook voor alles in, en bemande de presentatie-/verkoopafel bij de nationale fossielenbeurs (PaleoTimeNL), eerst in Ede-Wageningen, daarna in Harderwijk. Op de huidige locatie in Houten, bij Utrecht, is hij nooit geweest. Op de terugweg naar het zuiden werd er halverwege wat gegeten – vaak was dat in een gezellige pizzeria in Malden. Geweldige herinneringen ...

John Stroucken In gedachten verzonken in de ‘natte werkplaats’ van het Natuurhistorisch Museum Maastricht, kalkbrokken verkleinend voor de onderzoeksdoosjes uit de museumwinkel (foto: John Jagt, 2023).

Als John goed gemutst was (en wanneer was hij dat niet?) kwamen in het museum de verhalen over de jaarlijkse trips met caravan en voortent naar Digne (Provence), vertelde hij over reizen naar verre oorden (Azië, Verenigde Staten en de Sovjet-Unie) in zijn werkzame leven bij Brocacef en meer. Een paar maanden geleden werd John over zijn werk als NHMM vrijwilliger geïnterviewd – dat is via de museumwebsite (www.nhmmaastricht.nl) te bekijken – John ten voeten uit, in taalgebruik en mimiek.

John genoot van het samenzijn met anderen. Als anderen het hoogste woord hadden, beperkte hij zich tot *one liners*; die waren altijd *to the point*. 's Maandags werden ook steevast de afleveringen op Duitsland 1 (ARD) van Tatort of Polizeiruf van de avond van te voren met mij besproken. Dat ben ik al gaan missen.

John – je hebt in de tijd dat je bij het museum rondliep een onuitwisbare indruk op mij gemaakt. Ik zal je nooit vergeten – bedankt voor alles.

D'n andere ...

Literatuur

Donovan, S.K., Jagt, J.W.M. & Van Knippenberg, P.H.M., 2019. Clusters of shallow pits in gastropod shells from the type area of the Maastrichtian (Upper Cretaceous, the Netherlands). *Bulletin of Geosciences*, 94 (4): 425-430. <https://doi.org/10.3140/bull.geosci.1763>

Jagt, J.W.M., van Bakel, B.W.M., Cremers, G., Deckers, M.J.M., Dortangs, R.W., van Es, M., Fraaije, R.H.B., Kisters, P.J.M., van Knippenberg, P., Lemmens, H., Nieuwenhuis, E., Severijns, J. & Stroucken, J.W., 2013. Het Vroeg Paleoceen (Danien) van zuidelijk Limburg en aangrenzend gebied – nieuwe fauna's en nieuwe inzichten. *Afzettingen WTKG*, 34: 198-230.

Jagt, J.W.M., Mulder, E.W.A. & Jagt-Yazykova, E.A., 2021. Een ondergronds 'Crystal Palace Dinosaur Park' in Valkenburg aan de Geul. Houtskooltekeningen en mergelsculpturen uit de late 19de en vroege 20ste eeuw. *Gea*, 54 (2): 11-14.

Jagt, J.[W.M.] & Stroucken, J.[W.], 2024. Lydiet met graptolieten uit Limburgse grindpakketten: klaarblijkelijk minder zeldzaam dan gedacht. *Conglomeraat*, 1 (1): 14-19.

Machalski, M., Jagt, J.W.M., Heinberg, C., Landman, N.H. & Håkansson, E. 2009. Dańskie amonity – obecny stan wiedzy i perspektywy badań. *Przegląd Geologiczny*, 57: 486-493.

Machalski, M., Olszewska-Nejbert, D., Landman, N.H., Jagt, J.W.M., Garb, M. & Milàn, J., 2025. Ammonite survival across the Cretaceous-Paleogene boundary confirmed by new data from Denmark. *Scientific Reports*, 15: 45802. <https://doi.org/10.1038/s41598-025-34479-1>

Mulder, E.W.A., Jagt, J.W.M. & Stroucken, J.W., 2016. New records of latest Cretaceous neosuchian crocodyliforms from the Maastrichtian type area (southern Limburg, the Netherlands). In: Sullivan, R.M. & Lucas, S.G. (red.). Fossil Record 5. *New Mexico Museum of Natural History and Science Bulletin*, 74: 169-172.

Schulp, A., 2008. *De Nederlandse dino*, 109 + iii pp. Dieman (Uitgeverij Veen Magazines B.V.).

Vellekoop, J., Van Tilborgh, K.H., Van Knippenberg, P., Jagt, J.W.M., Stassen, P., Goolaerts, S. & Speijer, R.P., 2020. Type-Maastrichtian gastropod faunas show rapid ecosystem recovery following the Cretaceous-Palaeogene boundary catastrophe. *Palaeontology*, 63 (2): 349-367. <https://doi.org/10.1111/pala.12462>